

være naturligt, at vi først begynde med Aarhus, der har et fast Teater, og hvis Borgere have vist en saa høj Grad af Offervillighed ved at bygge og støtte Teatret.

Marott: Det glæder mig at høre, at det ærede Medlem for Assens (Berntsen) er i saa forholdsvis godt Humør i Dag til Trods for, at Forliget er bristet. Det ærede Medlem gjorde Indtryk af at være spillevende, og hans Angreb paa det foreliggende Andragende fremkom paa en saadan Maade, at jeg synes, det ærede Medlem i alt Fald var af den Mening, at hans Indflydelse her paa Rigsdagen endnu var af den Beskaffenhed, at han vilde kunne forhindre denne Sags Gennemførelse.

Det ærede Medlem udtalte, at vi burde vente med denne Sag, indtil vi fik ordnet det kgl. Teaters Forhold i næste Rigsdags-samling. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at naar vi stemme for den Indstilling, Finansudvalget her anbefaler os, stemme vi for, at den højtærede Minister skal underkaste dette Spørgsmaal en Undersøgelse, og saa er det selvfølgelig ikke Meningen, at denne Undersøgelse skal udsættes til en Gang i næste Aar, men det er Meningen, at den skal foretages saaledes — det er for øvrigt ogsaa fremhævet i Finansudvalget —, at vi kunne have Resultatet af denne Undersøgelse allerede i næste Samling samtidig med, at hele Teaterspørgsmaalet skal op til Behandling her paa Rigsdagen. Jeg mener ikke, at vi skulle ordne det kgl. Teaters Forhold først og saa bagefter tale om Provinsteatrene, thi saa er jeg bange for, at man til den Tid ligesom hidtil lader Provinsteatrene sejle deres egen Sø. Det naturlige er at faa ordnet Teaterforholdene, Hovedstaden og Provinserne samtidig, og jeg indser ikke, hvorfor man ikke skulde kunne gennemføre sine økonomiske Ønsker med Hensyn til det kgl. Teater lige saa godt, fordi man tog Forholdet til Provinsteatrene op til Behandling samtidig. Jeg vil derfor fastholde, at naar vi vedtage Indstillingen, betyder det en Undersøgelse straks.

Berntsen: Det glædede det ærede Medlem, at jeg havde bevaret mit gode Humør trods det, at Forligsforhandlingerne ikke have bragt et Resultat. Jeg ved ikke, at mit gode Humør behøver at lide Skade ved dette. Det nytter jo ikke, at man søger, derved bliver Sagen ikke bedre. Men naar det ærede Medlem føjede

til, at jeg talte i Dag, som om jeg troede, at jeg endnu havde Indflydelse paa Afgørelser her i Tinget, skal jeg selvfølgelig ikke diskutere med det ærede Medlem om, hvem af os der har størst Indflydelse. Jeg praler aldrig med min Indflydelse — det er maaske en Tankegang, det ærede Medlem ikke kan sætte sig ind i.

Angaaende det foreliggende Spørgsmaal mener jeg, at det er korrekt — det fastholder jeg —, at Staten først ordner Forholdet til det nu een Gang statsunderstøttede kgl. Teater og saa overvejer videre, om der kan blive Raad til, og om der er Anledning til overhovedet at komme ind paa den Vej, der vil føre meget vidt: at støtte de private Scener omkring i Provinserne.

Ordføreren (Nørhøve): Overfor forskellige Udtalelser af ærede Medlemmer skal jeg gøre opmærksom paa, hvad jeg sagde i Gaar og skyndte mig at sige, at naar Udvalget foreslaar Andragendet om Aarhus Teater henvist til Ministerens Undersøgelse, skulde deri ikke ligge en Opfordring til Ministeren om at fremkomme med et Forslag om Tilskud til Aarhus Teater. Jeg fandt Anledning til at fremhæve dette, fordi jeg meget vel ved, at der baade i selve Finansudvalget og her i Tinget er mange, som ere imod at give en saadan Understøttelse til Provinsteatrene og særlig nu til Teatret i Aarhus, som har haft Andragende fremme flere Gange. Jeg nævnede i Gaar, at baade Finansudvalgets Medlemmer, jeg personlig og Tingets andre Medlemmer vilde og maatte staa fuldstændig frit overfor et Forslag i den Retning. Min personlige Mening er, at vi ikke bør gaa til en Understøttelse af Aarhus Teater, det vilde faa alt for vidtrækkende Konsekvenser. Som det er blevet fremhævet af forskellige, vilde der være lige saa god Grund til at give til adskillige andre Teatre. Der vilde, hvis vi gave til Aarhus Teater, som vi hørte af det ærede Medlem for Odense (Marott), snart komme Krav fra Odense, fra Randers, fra Aalborg, fra Esbjerg og de mindre Byer, og hvorfor skulde de ikke have alle sammen? Overfor dette Forhold maa vi staa absolut frit i Fremtiden. Naar vi foreslaa at henvise Andragendet, er det netop, for at Ministeren kan tage under Overvejelse det Spørgsmaal, om der skal gives Tilskud eller ydes Hjælp til, at der kan spilles nogle gode Skuespil i Provinserne samtidig med, at man tager under Overvejelse For-